

med Hensyn til den Forpligtelse, man lagde paa Skovstyld, vilde sætte Skovstyld dobbelt mod Hartkorn. Det er et meget smukt Ønske, men dersom man gjorde sig til Opgave at vilde lægge Hindringer i Vejen for Lovens Gennemførelse, kunde man ikke gøre noget bedre end gaa den af det ærede Medlem antydede Vej. Jeg synes, det er ret tilfredsstillende, naar man kan komme dertil, at man kan sætte Skovstylds Hartkorn lig med Ager og Engs Hartkorn. — Nu sagde det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds: Hvad skal man saa gøre ved de Skove, der ingen Skovstyld er paa? Ja, det har ligget udenfor Udvalgets Kompetence at lægge Skovstyld paa de Skove, der ingen have. Den ærede Rigsdagsmand veed jo ogsaa, at der ikke blot er Skove, der ere fri for Skovstyld, men saavidt mig bekendt, er der ogsaa baade Ager og Eng, der ikke have Hartkorn. Det maa altsaa blive et Matrikuleringsspørgsmaal, og det kan ikke afgøres ved denne Lov. Jeg tror, at det ærede Medlem i saa Henseende har stillet for store Fordringer til den Opgave, der maa siges at ligge indenfor dette Udvalgs Omraade. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds spurgte endvidere, hvordan den mindre Mand vilde blive stillet med Hensyn til den kommunale Valgret, dersom man indførte de Bestemmelser, som Udvalget tilraader at indføre i Lovforslaget. I den Henseende skal jeg sige, at den Mulighed ganske vist ikke er udelukket, det indrømmer jeg, at der kan være Tilfælde, hvor enkelte Personer i en Kommune kunne berøves deres Valgret derved, at de ikke hde nogen Naturalhjælp til Kommunen. Men hvorledes er Forholdet nu? Nu er Forholdet jo netop et saadant, at Husmænd uden Jord og Indsiddere ere forpligtede til at hde 3 Gangdage aarlig til Kommunen; men denne Forpligtelse for alle 3 Gangdages Vedkommende falder aldeles bort, naar Sogneraadet bestemmer, at det Pligtarbejde, der hdes som Kommunalbidrag, skal afkaffes. Saa have Sogneraadene det ganske vist i deres Haand at tilstige saadanne Personer til 3 Snekastningsdage, selvfolgelig dog forsaavidt der er Sne. Er der ingen Sne at fæste, kunne de altsaa ogsaa under de bestaaende Forhold risikere, at de tabe deres Valgret, da de ikke komme til at hde noget som helst Pligtarbejde. Men i saa Tilfælde kunne jo Sogneraadene — og det er mig bekendt, at de gøre det enkelte Steder — sætte disse enkelte Mænd til Stat af Beslighed. At svare f. Eks. 25 Øre aarlig, fordelt paa 2 eller 4 Kvartaler, kan ikke trykke nogen Mand, og naar han er sat i en saadan Stat i Penge, har han sin Valgret,

og jeg ønsker ikke, at nogen Mand skal berøves sin Valgret. Men som Forholdet nu en Gang er, vil jeg kun sige, at det bestaaende Forhold her egentlig ikke forrykkes i nogen større Grad. Det ærede Medlem kunde dog ikke vente, at man med Hensyn til Snekastningspligten skulde stille disse Indsiddere og jordløse Husmænd paa anden Maade end andre Husmænd, der staa i Klasse med dem, og give dem særlige Byrder og Forpligtelser, som egentlig ikke kunne siges i nogen særlig Grad at paahvile dem. Men det er en Selvfølge, at ogsaa det Spørgsmaal skal blive gjort til Genstand for Overvejelse inden 3dje Behandling, og det skulde glæde mig, hvis det var muligt at tilfredsstille berettigede Ønsker i saa Henseende.

Naar den ærede Minister ankede over, at Bøderne, der ere nævnte i § 13, ville blive for smaa, naar man vedtog Udvalgets Vædringsforslag, saa skal jeg dog gøre den ærede Minister opmærksom paa, at man jo har Valget mellem at idomme Bøder fra 1 til 5 Kr. Den ærede Minister forudsatte, at man altid vilde idømme en Bøde paa 1 Krone for at benytte det Minimum, der er ansat her. Det er ikke altid Tilfældet, ja jeg kan tilføje, det er saa langt fra altid Tilfældet. Men jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det er ikke blot Bøden, som vedkommende skal svare, men vedkommende Sogneraad har jo ogsaa Lov til at leje paa den forsammeledes Regning, og derved vil han kunne til at betale to Gange. Man har altsaa ment, at 2 Kroner var lovlig meget som Minimum, og i saa Henseende kan jeg jo henvise til, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at det foreslog den ærede Minister selv, da han først fremlagde Lovforslaget; det er Landstinget, der har foretaget denne Forandring. Men det hele er jo et Spørgsmaal, der ikke har synderlig Betydning.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte angaaende Spørgsmaalet om den Refusion, der efter vort Forslag vil paahvile Postvæsenet for Udgifter til Hjælp til Postens Frensførelse m. m., kan jeg fuldstændig henvolde mig til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schæd) udtalte. Kun skal jeg føje til, at naar den ærede Rigsdagsmand syntes tilbøjelig til at følge Ministerens Ønske om helt at stryge Bestemmelserne om Postvæsenets Forpligtelser, ibet det ærede Medlem havde den Tillid til Ministeren, at Forholdet vilde blive uforandret, som det er nu, saa skal jeg kun sige, at Udvalget ikke har ansat det for rigtigt at overlade dette Spørgsmaal til Ministerens eget Skøn og Afgørelse. Naar der ikke var nogen Bestemmelse derom i Lov-